

geluid van de stilte

- * intochtslied ps. 84: 1 en 2
- * stil gebed
- votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft
en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader
en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.***

- * lied 461:1, 2, 4 en 7
- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: N.T. Luc. 10: 38 - 42

- * lied 328: 1 en 3
- * preek n.a.v. Joh. 11: 5

- * lied 473: 1, 2 en 5
- * geloofsbelijdenis

- * lied 473: 9 en 10
- * gebed/voorbede
- * slotlied 455: 1 en 2
- * zegenbede

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest
Is met u allen.***

Kent u psalm 23? Waarschijnlijk wel hè – het is een heel bekende psalm: 'de Here is mijn Herder'. Je citeert 'em nogal eens – vooral in situaties van spanning en zorg; kortom op momenten waarop verlangd wordt naar **rust**. Dan spreekt zo'n woord aan! 'Hij voert mij aan wateren van **rust**.'

Wat zijn er vandaag aan de dag een mensen die *daarnaar* verlangen! Er is ook zoveel **onrust**.

Wat zijn er een gespannen mensen – oud en jong!

En dan zo'n woord: **r u s t**. (Hoe vaak hoor je om je heen niet verzuchten: *ik kom nergens meer aan toe – tot – ik geniet niet echt meer van...*)

Dan ben je toch als christen enorm bevoorrecht, of niet soms, dat je de *diepste* inhoud daarvan, de *realiteit* daarvan, van **rust** mag kennen! Ja toch.....?! Dat je mag weten *waar* je met je lasten, zorgen en gespannenheid, met *jezelf* naar toe kunt, waar je jezelf *kwijt* kunt. Hoe je jezelf weer kunt *opladen*! Maar.... *weten* we dat *echt*?

Hoe kan het dan, dat je ook het probleem van *onrust* ook zoveel en zo vaak onder *echte* kinderen van God tegenkomt?

Rust.... Al weer *heel* lang geleden zongen Simon en Garfunkel dat veelzeggende lied: *Sound of Silence* = geluid van de stilte....

Hebt u, heb jij dat geluid wel eens gehoord?

Zou ik teveel zeggen als ik beweer dat de *meeste* mensen – *ook veel (heel veel) christenen* – daar ergens bang voor zijn? Voor **stilte** – echte **rust**...

(Kijk met je oren om je heen: overal is lawaai, staat de radio aan tijdens het werk en na het werk de t.v.....)

'*Hij voert mij aan wateren van rust*' – mag Hij???

'Komt tot Mij *allen* die.... en Ik zal u **rust** geven...' – ga ik???

Waar naar toe? *Aan Jezus voeten!*

Want kun je het ook als christen enorm druk hebben met van alles en nog wat... (*soms uit angst voor de stilte!*)..., zo loop je leeg, raak je op: **burnt-out** (dat is 'in', een nieuwe en inmiddels door artsen alom erkende ziekte).

Mag ik eens een heel persoonlijke vraag stellen: wat houdt uw (mijn)

geestelijk leven hier – in dit verband – in?! Ik geloof dat de inhoud wordt bepaald door het juiste evenwicht tussen bezig-zijn en rust (- en wil God in feite niet juist elke zondag duidelijk maken dat het Hem naar ons toe gaat om heil, rust, vrede?!).

Daar raak je de kern van de boodschap van vanmorgen/middag/avond!

Ik wil daarbij stilstaan aan de hand van dat u misschien wel net zo bekende bijbelgedeelte als psalm 23: *de geschiedenis van Martha en Maria*.

We worden voor die boodschap verplaatst naar... *Bethanië*.

In Bethanië stond een huis waar Jezus nogal vaak en graag kwam! Dat huis was voor Hem (een ook voor zijn discipelen) geworden tot een soort *vluchtheuvel*. Jezus liep soms graag kilometers lang om *daar* te zijn!

(In de laatste week van Zijn leven, laat de bijbel ons weten, kwam Hij daar *elke* avond!)

Dat is toch wel een *opmerkelijk*, ja, *geweldige* zaak dat Jezus een *huis* zocht (**zoekt!**) en *kon* vinden (**kan vinden**) waar Hij graag kwam (**komt**) om **rust** te geven en te vinden – een **tehuis**!

Ik moet ineens denken aan de woorden van Joh. (14: 23) als Johannes zegt (Jezus citerend): *Indien iemand Mij liefheeft, zal Hij mijn woord bewaren en mijn Vader zal hem liefhebben en wij zullen tot hem komen en bij hem wonen!* (een vrede die je verstand te boven gaat – hoor je het *vermoeide, drukke* ziel?

Iemand schrijft ergens (m.i. terecht!): tenminste 90% van alle geestelijke nood die er geleden wordt door de mens komt doordat Jezus bij die mens geen *tehuis* kan vinden. (Hij mag hooguit deurtje bellen – we doen het toch vaak met Hem af op de stoep..., misschien even in de gang...?!?)

In Bethanië stond dus een huis en in dat huis daar woonden *christenen* – want zo mag je ze toch wel noemen: *Martha, Maria haar zuster en broer Lazarus*...

Voor ons zijn het vanmorgen/middag/avond Martha en Maria die, in het raam van Gods boodschap van vrede, rust, twee typen van christenen laten zien.

Daar heb je ze. Allereerst Martha, 'een een vrouw Martha geheten ontving Hem in **haar** huis' – het typeert haar vooruit: zij staat **direct** klaar, zij doet de deur open! (zo van: ik ga wel!) het moet een aller hartelijkst (met een **vette** streep onder **hart!**) mens geweest zijn! En dan zal daar natuurlijk Maria zijn geweest, maar, ook haar typerend, op een bescheiden *tweede* plaats! (Opmerkelijk in de bijbel dat zij altijd wordt aangeduid als 'de zuster van Martha'... Dat zegt genoeg!)

Toch hadden ze één ding gemeenschappelijk: bij beide vond Jezus de deur van het hart *wagenwijd* open!

En dan speelt het *werkelijke* leven van-ook-bij-ons zich in deze geschiedenis voor onze ogen af!

Martha heeft de gasten nog maar nauwelijks binnen gelaten of ze vliegt al onmiddellijk de keuken in (leef u eens even in!): wat een pracht mens vindt u niet?! Ze staat toch maar klaar voor niets minder dan een invasie van dertien mensen! En dan gaat ze voor uiteindelijk zestien man aan de slag!

Vanuit het gelezen bijbelgedeelte krijg je nu niet direct de indruk dat ze zich er gemakkelijk van heeft afgemaakt met even een pannetje soep en maar wat broodjes – nee, zij maakte er *werk* van! Zij is zo iemand die zich 'opoffert' – *zij dient Jezus* (met teerkost voor onderweg!).

En dan Maria.

Die weet niet hoe vlug ze aan de voeten van Jezus moet gaan zitten – wat al direct een contrast hè – *zij laat zich dienen door Jezus* (met teerkost voor onderweg!)

Zoals ik al aangaf: twee typen christenen – hier misschien aanwezig.

Laat ik dan nu ook al vast maar één ding helder stellen: *het verschil tussen deze twee is **niet** dat Martha de alleen maar werkende is en Maria degene die alleen maar weet stil te zitten.* Nee, het verschil is: *dat Martha **eerst** werkt en dan tot stilzitten **moet** komen en dat Maria **eerst** stilzit en dan een g e w e l d i g werk kan en mag doen...*

Kijken we nu nog even naar beide.

Martha: het was niets minder dan haar liefde voor Jezus die haar de keuken indreef – ze had Hem in haar hart gesloten! Het was kortom een heel gelovige vrouw, echt niet zo'n oppervlakkig 'doetypetje'. Denk maar eens aan haar reactie aan het adres van Jezus bij het sterven later van Lazarus. In Joh. 11 vers 21 en 22 kunnen we van haar geloof lezen als ze daar zegt: 'als U hier was geweest, was hij niet gestorven, ook nu **weet** ik (geloven = een **zeker weten**) dat God U zal geven al wat U **begeert**'. Ziet u, **geloof!**

En als Jezus zegt dat Lazarus weer zal opstaan, dan gelooft ze dat! Nee,

nog eens, ze was geen oppervlakkig alleen horizontaal georiënteerd gelovige, ze *kende* Jezus! Wat dacht u, ze zal vast ook graag aan Jezus' voeten hebben gezeten – kijk naar straks haar reactie! Maar in al haar rennen was ze ervan overtuigd dat ze **het goede** deed.

- De evangelisatiecommissie, ach, welke commissie niet, zou blij mogen zijn met zo'n lid, ze zouden om zo iemand zeker in onze tijd bijkans vechten! Wat zou ze vliegen, niets zou haar te veel zijn!

Toch was er iets niet goed bij haar.

Wat was dan haar 'fout', als je het al zo zou willen noemen?

Niet dat ze te veel deed – maar dat ze in *al* haar doen *meer* voor Jezus *wilde* doen en **zo** 'verhinderde' dat Hij *meer* voor haar kon doen, *kon zijn!*

Er kwam **onbalans**, *storing* in de gemeenschap met de Heer.

- *nu zou je even moeten pauzeren om jezelf te meten – hoe is het met onze agenda voor deze week?*

-

Als je wel veel voor God wilt doen, maar Hem weinig voor, aan en in jou laat doen dan raak je uiteindelijk *leeg!*

Waartoe leidde *haar* oprechte vliegen?

Ze raakte volkomen overstuur. Ze raakte helemaal uit de rust! Met zoveel pannen voor zoveel mensen op het vuur moest er wel één en ander gaan aanbranden en overkoken. Zij was aangebrand, kookte over. Je hoort het in haar woorden: "Here, *trekt gij het u niet aan* (ziet u me niet rennen en vliegen en mijn zuster?!?) *dat mijn zuster mij **alleen** laat dienen...* Bloed-heet is het daar in die keuken. Ik wil ook wel eens even kunnen zitten...."

Kent u dat?

Ze o n t p l o f t e bijkans! Vind je het niet logisch?

Rust. Als je de **rust** mist, dan word je prikkelbaar, geprikkeld!

.....Hoe Martha wil jij *groeien* in de Heer – zo?

En wij..... is er **rust?**

Jezus *verwijt* Martha het koken in de keuken niet!

Jezus *verwijt* trouwens sowieso niet!

In de keuken kan ook *rust* zijn. Als er maar **balans** is.

Je moet je ook *laten voeden* – **eerst!** van daaruit kun je *werken!*

Wie zich **persoonlijk** – niet alleen in de kerk! – niet voedt met het woord van God en Hem niet zoekt in **persoonlijk** gebed, moet niet gek staan kijken dat hij uiteindelijk geestelijk *failliet* gaat en ondanks alle gelovig gevlieg en geren *onvruchtbaar* wordt!

Neem nu nog eens Martha: zou zij het niet (en ik bedoel dit zeker niet vrouwonvriendelijk!) geweldig doen als een moeder van een leuk gezin? Zij zal vast getrouwd zijn en die man mocht zijn handen met haar dichtknijpen en ze heeft vast kinderen gekregen en die heeft zij vast verteld van vroeger 'toen ik nog bij oom Lazarus en tante Maria woonde, weet je, toen kwam de Here Jezus vaak bij ons thuis...'. Je ziet de kinderen naar de punt van hun stoel schuiven: 'vertel mam, wat vertelde Hij allemaal...?'

Toen viel er een stilte, want wat kon zij vertellen?

'Dat moeten jullie maar vragen aan tante Maria of oom Lazarus want je moeder was meestentijds (te) druk in de keuken.....'.

Voelen we?

Wat kunnen wij van Hem vertellen vanuit onze persoonlijke omgang met Hem? Hoeveel staan er dan niet met de mond vol tanden? Wat zijn er een Martha's, mannelijk (laten we maar emanciperen) en vrouwelijk – *menselijk!* (en dan denk ik niet eens aan die oppervlakkige horizontale types uit onze tijd!) Ik las ergens een heel mooi en waar gebeurd voorbeeld van een mevrouw die echt tot geloof was gekomen. Ze was zo door de liefde van God gegrepen, dat ze zich overal voor inzette. Ze vloog zich het vuur uit de sloffen. Menig gemeentelid kon aan haar een puntje zuigen qua inzet. Maar..., ze 'verdorde'. Het leven raakte eruit. Toen ze God zocht sprak Hij haar tot haar grote vreugde in haar hart aan en wat was ze blij!

En weet u wat er op haar afkwam? Jezus sprak in haar hart: 'Ik ben zo vaak op je leven afgekomen om je te zegenen, maar je was nooit thuis!'

'Martha, Martha', zegt Jezus - gelukkig nog *voordat* ze moeder werd van dat zojuist geschetste *leuke* gezin, 'wat maak jij je **bezorgd** en **druk** over *vele dingen* – niet alleen koken, **vele** dingen; zo zijn deze mensen nu één keer – 'maar weinige zijn nodig (Jezus bagatelliseert haar gevoel niet! Hij bouwt voorzichtig af, neemt de spanning eruit:)'maar **weinige** zijn nodig, of **slechts één**'.....**rust, balans!**
Vergeten we nooit. Jezus had haar **lief!**

Hij zag haar, bezweet, geïrriteerd, bezorgd en druk – ja mag op Jezus toestormen, Hij begrijpt je!!

Ik vind dat zo iets moois. Waar wij Martha wel eens ('overgeestelijk') negatief afschilderen in vergelijking met Maria, is daar Jezus! Jaren later

schrijft Johannes onze tekst: '*Jezus nu had Martha lief... en Maria en*

Lazarus' maar... **zij staat VOOROP!** Ze behoefde haar dienen niet op te geven. Lees het gedeelte waar de tekst uitkomt maar door, de bijbel zegt daar: '*Martha bediende*' - alleen toen was er **balans!** De keuken kende nu **vrede**... Die keuken was net zo belangrijk als de preekstoel: ze getuigde **rust!** en dat vanuit het wijzen van Jezus op Maria.

Laten we nu eens naar haar kijken, Maria:

Ook zij had Jezus lief en geloof maar dat ze alles voor Jezus wilde doen! Zij was geen luie kerkstoel christen, u weet wel zo eentje van: 'ik zit goed, als Martha zo graag wil rennen en vliegen van mij mag ze'.

Zij ontdeed het werk van de Heer niet met vrome praatjes. Nee! Maar, *zij besepte dat wil je iets voor Jezus doen, je eerst bij Hem het rooster moet afhalen! Je van Hem moet leren – je in de rust moet komen.*

Dáárvóór zat ze aan Zijn voeten. En wat haar dat voor de praktijk opleverde? Bijvoorbeeld hoe je in het leven met zorgen, problemen en onrust aanmoest. Wilt u dat gestaafd zien? Toen Lazarus stierf, wachtte zij thuis in stilheid en vertrouwen de komst van Jezus af (in stilheid en vertrouwen zal uw sterkte zijn)!

Bovenal had Maria, uit wat zij Jezus had horen vertellen, geleerd. Ook dat werd in de praktijk bij haar zichtbaar. Zo had ze geleerd wat Gods heil betekende in en door Jezus. Zij had visie gekregen op Zijn weg, waarheid, leven! Wil ik ook dat staven? *Terwijl niemand om Jezus heen, zelfs niet één van Zijn discipelen, doorhad waar het met Jezus op uit liep, zag zij al het kruis*.... Zie haar zitten in ditzelfde huis, zes dagen voor Pasen, vlak voor Jezus lijden, opnieuw aan Zijn voeten! Nu 'bediende' zij ook en hoe! Ze zalfde Zijn voeten met kostbare mirre...

Wie komt in Zijn rust – tot rust – krijgt visie op *en* voor het kruis, **het ene goede! nodige!** Daarom: *aan de voeten van Jezus is de rust, geluid van de stilte.* We kunnen er allemaal terecht! Wie dicht bij Hem leeft, *zo*, zal vraagtekens in zijn leven beantwoord zien: *heil, vrede, rust.*

De God van dat heil roept ons *hier en nu* samen op vanuit deze geschiedenis niet langer 'beldeurtje met Hem te spelen, maar *vanaf nu* eens echt tijd voor Hem te nemen om zo te kunnen leven. Rust is geen verloren tijd, maar geeft winst tot *voor de eeuwigheid!*

In Bethanië stond een huis... en hoe is het in X? Staat het wagenwijd open uw huis, jouw huis, mijn huis als tehuis voor Jezus?

God zegene u en uw huis.

Amen.

